

Lad da folk lave nogle eksperimenter! Se, om man ikke godt kan klare sig med et skema mindre at udfylde til kommunen, og se, om byggeriet ikke alligevel kommer op at stå. Den form for forsøg vil også være nyttig, men det er jo en bombe under hele det administrative apparat, for når forsøget lykkes, må man konstatere, at der ikke er plads til så mange bureaukrater i den offentlige sektor. Derfor er det her lige så meget med til at fastholde bureaukraternes mangfoldige stillinger, hvor de sidder og skal checke skemaer og kontrollere.

Selve den valgte løsningsmodel giver også anledning til nogle problemer, for der er jo en årsag til, at kreditforeningerne ikke vil belåne med de tilladte 80 pct. Den årsag er, at man i kreditforeningerne ikke vurderer, at økonomien i de her huse hænger sammen. Jamen så kan Fader Stat jo selvfølgelig komme og fylde op med penge, men lige så vel som det er en vurdering i kreditforeningerne, at man kan tabe penge på det, lige så vel bliver det sandsynligvis også konsekvensen, at staten, som kommer til at hænge på det yderste, vil tabe penge på det her. Man har ikke lavet fremskrivningerne længere end til 1996-97, og så hurtigt indhøstes tabene jo nok næppe.

Men hvad meget værre er, sender man jo med det her forslag et signal til kreditforeningerne, et fuldstændig unødvendigt signal om, at når der nu kommer nogle og spørger om lov til noget forsøgsbyggeri, så vil man sige i kreditforeningerne: Ja, egentlig ville vi godt belåne det her med de 80 pct., men hvorfor skal vi løbe risikoen for de yderste penge? Vi siger, at vi kun vil belåne med 60 pct., og så kommer Fader Stat og fylder op med de sidste 20 pct. Der er ingen grund til at forære kreditforeningerne en mulighed for at sige nej til at stå for hele projektet, men det vil det her lovforslag indebære.

Derudover mener vi, at vi er valgt til Folketinget for at varetage skatteydernes interesser, og det er ikke i skatteydernes interesse at skulle tabe penge på det her, og der vil blive tale om tab, for hvis ikke der ville blive tab, så ville kreditforeningerne selvfølgelig med kyshånd have taget imod mange af de projekter, der er.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil starte med at sige, at i Det Radikale Venstre har vi ikke den kvababblese over, at staten er deltager i forsøgsbyggeri, sådan som det er foreslået i dette lovforslag.

Jeg forstår både ved at høre hr. Kim Behnke og hr. Jens Hald Madsen, at det er meget svært at tage stilling til lovforslaget og gøre det på en sådan måde, at man kan sige, man er liberalist, og samtidig sige noget pænt om forsøgsbyggeri.

Set med vores øjne er det ganske naturligt, at staten går ind og bidrager i situationer, hvor markedsmekanismen af naturlige grunde ikke kan slå til, og der er jo en række situationer, hvor den ikke gør det. Det er relativt oplagt, at hvis man vil have forsøgsbyggeri i et fornuftigt omfang, bliver man også nødt til fra det offentliges side at være med og stå bi. Det er det, man gør med det her forslag. Det synes vi er overordentlig fornuftigt.

For os er det sådan set også en følge af den decentralisering, vi lavede af det støttede byggeri for nogle år siden. Man sagde: Jamen staten må fortsat sikre, at der sker en sådan udvikling på byggeriets område, at vi både kan få tilgodeset miljøhensyn og andre hensyn og ikke går i stå – hvad man kunne risikere – for hvis man i den grad hylder det individuelle princip, så ved vi jo godt, at der er nogle ting, der ikke kan lade sig gøre, fordi markedsmekanismen ikke tillader det.

Vi vil helhjertet støtte det her forslag, og vi vil altså også føje til, at vi synes, det ville være naturligt, om de partier, der nu har betænkkeligheder, gravede lidt tilbage i hukommelsen efter, hvad det er for ordninger, Folketinget i tidens løb har lagt navn til også med Venstremænd som boligministre. Jeg mindes adskillige tilskudsordninger på boligområdet, som har været af ganske betydeligt omfang og af en helt anden rækkevidde, end der her er tale om.

Jeg synes egentlig, at hvis man vil løfte den liberale fane på det økonomiske område, burde man kun gøre det sådan, at man kunne være sikker på, at markedsmekanismen faktisk kan bære den pågældende fane i tilstrækkeligt omfang.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg er lidt ked af, hvis det skal stå uimodsagt, når hr. Jørgen Estrup giver udtryk for, at grunden til, at man kommer med lovforslaget, er, at markedskræfterne ikke slår til.

Jo, markedskræfterne har så sandelig slået til, markedskræfterne indebærer nemlig også, at der kan ske fravalg. At markedet fravælges i den her løsning, det holder ikke. Det er det, der er sket, og derfor er det et forkert signal.